

שני שקרים שכדאי לנו להכיר

בגלל ההבדלים המובהקים בין מה שנאמר בחברה וברשתות החברתיות על מין ומיניות (הצפה של מידע כוזב ומעוות) לבין מה שנאמר בגוף המשיח (כמעט כלום) מאמינים אינם מרבים לדבר על מין ומיניות ומעדיפים להדחיק את הנושא. הבעיה היא שגם שתיקה מעוררת חשיבה, והחשיבה הזאת לעיתים עלולה להזיק כי איננו משוחחים על כך עם האחים והאחיות שלנו ולא שואלים את השאלות הקשות. בסופו של הדבר אנחנו מפרידים הפרדה מלאכותית בין אלוהים לבין המיניות שלנו. במודע וגם שלא במודע אנחנו מחזיקים באמונות שגויות, בשקרים, בנוגע למיניות שלנו, אבל לא מעיזים לגעת בנושא ולתקן את התפיסה שלנו. אלה הם שני השקרים הכי נפוצים:

גם שתיקה מעוררת חשיבה, והחשיבה הזאת לעיתים עלולה להזיק כי איננו שואלים את השאלות הקשות

שקר #1: רווקים לא יכולים לחיות בלי פעילות מינית

רבים מאיתנו מכירים את השקר הזה. כולנו היינו שם, או עדיין שם, חיים אורח חיים של רווקות עם הדחף המיני שלא נענה, עם מחשבות ושאלות על יחסי מין ואינטימיות וכל זה בתוך עולם שרואה במין ובמיניות צורך וזכות. התשוקות, התאוות, התסכולים, והבדידות קשים לרבים מאיתנו והם נוגעים עמוק בלב שלנו. למה? כי הבורא שלנו ברא אותנו מיניים למען איחוד עם האחר, עם אלוהים ואדם - "לא-טוב הִיֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ" (ברא' ב 18). קשה לדמיין חיים בלי כל ה"טוב" שמביאים איתם יחסי המין והקושי הזה גורם לרווקים תחושות קשות.

שאלות על אינטימיות, מערכות יחסים ומיניות נוגעות באמונה שלנו:

אם אלוהים טוב, ויחסי מין זה דבר שהוא ברא, אז למה אני לבד?

אם אני אוהב את אלוהים ורוצה לשרת אותו, אבל מתקשה לרסן את המיניות שלי, נופל פעם אחרי פעם בפח של אוננות, פורנוגרפיה או פנטסיות מיניות, אז כנראה משהו משובש אצלי. אולי אני בכלל לא מאמין אמיתי?

האם אני יכול לשרת את אלוהים אם אני חווה משיכה לבני מיני?

אם המיניות שלנו היא הרעיון של אלוהים, למה יחסי המין בנישואין שלי לא טובים כמו שחשבתי?

מה אני מפספס אם לא אתחנן ולא אוכל לחוות יחסי מין?

האם אלוהים הוא טוב?

האם אני יכול לסמוך עליו?

האם הוא רואה אותי ודואג לי?

אם אנחנו מתעלמים מהשאלות האלו, מההתמודדות שלנו עם המיניות שלנו, אנחנו עלולים למצוא את עצמנו רחוקים מאלוהים בסופו של הדבר

אם אנחנו מתעלמים מהשאלות האלו, מההתמודדות שלנו עם המיניות שלנו, אנחנו עלולים למצוא את עצמנו רחוקים מאלוהים בסופו של הדבר.

השקר הראשון מעורר במחשבות ובלב שלנו את הדחף המיני והופך אותו לצורך גופני שחייבים לספק או לכלי שדרכו אנחנו מנהלים מערכות יחסים. למעשה המסר שעובר בין השורות הוא שפעילות מינית מספקת את הצרכים שלנו ובלי זה איננו יכולים לקבל סיפוק. לצערי, זה לא כל כך פשוט. פעילות מינית איננה מספקת את הצורך האמיתי שלנו. הסיפוק שהיא נותנת לנו הוא קצר טווח אם איננו חלק ממסגרת של ברית נישואין. במצב כזה אנחנו מהר מאוד מחפשים שוב אחר משהו שימלא לנו את הלב. למה? כי אלוהים ברא אותנו "נפש חיה" – גוף ונפש (ברא' ב' 7). המיניות שלנו אינה נפרדת מהצורך הנפשי שלנו בקשר. כל בעיה מינית, כל נפילה וכל התמכרות, מעידות על קושי באינטימיות עם אלוהים ואנשים. מה שבאמת חסר לנו זה לא עוד מין, או עוד פורקן, אלא קשר אמיתי. בלי קשר אנחנו נופלים מהר מאוד לפיתויים. לכן ברגע של פיתוי לפני שנכנע לבשר, עלינו רגע לעצור ולפנות לאלוהים עם הקושי, לזכור שהמחיר אחר כך הוא קשה והאשמה שאנחנו מרגישים מרחיקה אותנו מאלוהים. אבל גם אם נפלתם, זכרו, אין הרשעה במשיח. בקשו סליחה בלב כנה והתקדשו.

כל בעיה מינית, כל נפילה וכל התמכרות, מראים לנו שיש בעיה של אינטימיות בחיים שלנו

מאז מהפכת המין בשנות ה-60 התפשט השקר שהדחף המיני שלנו מהווה אך ורק צורך גופני שעלינו להשביע בעזרת חוויות מיניות ופורקן מיני. ממש כמו רעב שעלינו להשביע עם אוכל. ההשוואה בין המיניות שלנו לבין הרעב מוגבלת, אך כן אפשר להגיד שהרעב מעיד על צורך קיומי בתזונה בריאה, לא סתם על צורך למאכל כזה או אחר. אומנם אפשר לשרוד זמן מה על קלוריות ריקות, אך לאורך זמן נרגיש את ההשלכות של תזונה לא בריאה בגוף שלנו. הדבר דומה למיניות שלנו. הדחף המיני מעיד על הצורך בקשר, לא סתם בפורקן גופני. משום כך רבות מהבעיות המיניות מעידות על בעיה בפיתוח יחסים אינטימיים אמיתיים עם אלוהים ואחרים.

אם כך, האם בכל זאת אפשר לחיות חיים טובים בלי פעילות מינית? כן. האם זה קל? יש ימים שכן ויש ימים שלא. אבל הדבר נכון גם בנישואין, ושם מוסתרת לעיתים תקווה השווה של הרבה רווקים. הם חושבים שהחתונה תפתור להם את הבעיה שלהם שיש להם עם הדחף המיני ותאווה הבשר. אבל זה לא נכון.

גם רווקים ורווקות, וגם נשואים ונשואות חייבים להתמסר לאלוהים ולהכניע לו את הכול, גם את המיניות. ההליכה שלנו עם אלוהים היא שעונה על הצורך האמיתי שלנו, הנוכחות שלו היא שממלאת את החור בליבנו. אנחנו מוסרים לאלוהים את הרצונות, התקוות והחלומות שלנו, אבל אנחנו גם מאמצים את אלוהים אל ליבנו: "וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל מַאֲדְךָ" (מתי כב 36). ככל שנשחרר יותר ונמסור לו יותר מעצמנו כך הלב שלנו יתמלא יותר בו.

שקר #2: לא חייבים לקיים יחסי מין במסגרת הנישואין

השקר השני מפתיע רבים, ביניהם גם רווקים, ומעורר מבוכה בזוגות השומעים זאת. אז מה קרה? למה צריך לשכנע זוגות נישואים לקיים יחסי מין אחרי החתונה אחרי ששנים לפני החתונה היינו צריכים לעצור אותם?

בני זוג אחרי החתונה מהר מאוד מבינים שהחתונה לא באמת פתרה להם את הבעיה עם הדחף המיני שלהם. בני הזוג הם אנשים פרטיים עם בן או בת זוג עם צרכים ורצונות משלו. לחצי החיים מתגברים והימים מלאים מבוקר ועד ערב. מתי יהיה להם זמן לפתח אינטימיות? עד עכשיו הם נפגשו בדיוטים והיו מרוכזים זה בזה, עכשיו הם אומרים שלום כאשר אחד מגיע הביתה והשני עוזב. אי אפשר לדחות את הסידורים, העבודה הייתה קשה ובדרך הביתה נתקעו בפקק. ובתוך כל זה כולנו חיים במדינה במלחמה, מה שמקשה מאוד על הזוגיות שלנו...

המיניות הזוגית שלנו היא לא דבר סטטי או קבוע, היא משתנה כל הזמן

הרבה זוגות מתמודדים עם קושי בתחום המיני – ציפיות לא מותאמות, פערים בחשק המיני, אי הבנות והתמודדות עם לחץ, חרדה, מחלות ופשוט "החיים" – כל אלו ועוד משפיעים על יחסי המין שלנו, והרצונות של האחד לעיתים לא זהים לרצונות של השני.

יחסי מין טובים אינם ככה סתם קורים בזוגיות, וזוהי הפתעה לזוגות רבים. הבעיה היא השתיקה הרועמת בנושא זה בגוף המשיח!! אפילו אלה שקיימו יחסי מין לפני הנישואין והכול היה נפלא, מתמודדים אחרי הנישואין עם קשיים. המיניות הזוגית שלנו היא לא דבר סטטי או קבוע, היא משתנה כל הזמן. כמו כל תחום אחר בזוגיות גם המיניות משתנה, כי אנחנו משתנים, מתפתחים ולומדים. לפעמים יש חשק, לפעמים אין, לפעמים יש מחלות או תקופות של לחץ גבוה שמשפיעות על התדירות והיכולת להיות נוכח זה לזה. אנחנו צריכים לדעת לתקשר ולהתאים את עצמנו למצב, להתמודד עם אכזבות וגם עם הבלתי צפוי.

השקר הזה נכנס לראש שלנו בדיוק פה, כאשר הקושי מתחיל, כאשר אחד רוצה והשני לא, כאשר העומס גובר ואין זמן, כאשר אחד רוצה לנסות משהו חדש או שונה והשני לא מוכן... בכל המצבים האלו ועוד, לא מעט זוגות מתחילים להתרחק ובסוף אפילו מפסיקים לנסות לגשת ולדבר על התחום הכאוב הזה. פתאום התירוצים מתרבים ולפני ששמים לב, מקיימים יחסי מין פחות ופחות.

כמו כל דבר אחר בזוגיות, גם המיניות דורשת השקעה, תקשורת והקרבה. הפרי שיוצא מתוך כל זה הוא שווה מאוד, מתוק ויפה. אבל עד שהוא יגדל ויבשיל עובר לא מעט זמן. זוגיות (ומיניות) טובה דורשת

בגרות שמאפשרת לנו לראות מעל עצמנו ולהקריב מהנוחות שלנו למען האחר. חיי המין שלנו מעידים על איכות הזוגיות שלנו בצורה מאוד ברורה. על זה גם הכתובים מעידים, ובגלל זה כתוב:

"האשה אין גופה ברשותה אלא ברשות בעלה; כן גם האיש, אין גופו ברשותו אלא ברשות אשתו. אל תמנעו את עצמכם זה מזה בלתי אם מתוך הסכמה לזמן מסוים כדי להתפנות לתפלה. אחרי כן שובו והתאחדו, פן ינסה אתכם השטן בגלל אי יכולתכם לרסן את היצר" (קור"א ז 4-5).

החתונה איננה הפתרון לדחף מיני בלתי מרוסן...מי שלא פיתח ריסון עצמי לפני הנישואין, גם לא יצליח לרסן את עצמו בתוך הנישואין.

אם קראתם את הבלוגים על יחסי מין לפני נישואין ([האחד](#) [השני](#)), אולי אתם זוכרים ששאלו השליח האמין שאדם יכול לחיות כרווק, כן הוא אפילו העדיף את זה. אבל כאשר גבר ואישה כבר הכירו והתפתחה ביניהם משיכה, העצה של שאלו הייתה שיתחתנו! החתונה היא הפתרון לגבר ואישה שמכירים זה את זה ונמשכים זה לזה ומבלים הרבה ולא רוצים ליפול לפיתויים מיניים. אבל החתונה איננה הפתרון לדחף מיני בלתי מרוסן. אחרי החתונה הסיפור ממשיך. ומי שלא פיתח ריסון עצמי לפני הנישואין, גם לא יצליח לרסן את עצמו בתוך הנישואין.

נקודות חשובות

- ◆ קודם כול נזכיר שהצורך האמיתי שלנו הוא אינטימיות עם אלוהים. רק הוא יכול למלא את החור בלב שלנו, כי הוא ברא אותנו למענו.
- ◆ שנית, נבין שאנחנו זקוקים גם למערכות יחסים עם חברים וחברות. חשוב שנשקיע בחברויות אמיתיות, פנים אל פנים, לא רק דרך מסכים. אנחנו זקוקים להרגיש נאהבים, וזה קורה רק כאשר אנחנו גם פתוחים וחשופים לאחר באמת.
- ◆ שלישית, נבין שכולנו חווים עוררות מינית והגוף שלנו גם מדי פעם משחרר אותו מתח מיני. אז נפסיק להרגיש בושה על עוררות מינית, מחשבות מיניות, קרי לילה או כל דבר דומה. במקום זה נהיה אמיתיים עם כמה חברים קרובים ונבקש מאלוהים לחדש את דעתנו.
- ◆ רביעית, אם אלוהים נתן לנו בן או בת זוג, עלינו להשקיע במערכת היחסים הזו כציות למצוות אלוהים ולשרת אותו דרך הקשר הזוגי שלנו. הברית בין בני הזוג משקפת את אלוהים.